

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

SZKOŁY PODSTAWOWEJ

i

HALI SPORTOWEJ

BLEDZEW

AKTUALIZACJA 29.06.2022r.

**INSPEKTOR
Ochrony Przeciwpożarowej**

mgr Agnieszka Woźniak

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

SZKOŁY PODSTAWOWEJ

i

HALI SPORTOWEJ

BLEDZEW

AKTUALIZACJA

19-04-2019r.

INSPEKTOR
Ochrony Przeciwpożarowej

mgr Agnieszka Woźniak

DYREKTOR

mgr Ewa Szczerbakowicz

PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Niniejszą instrukcję – aktualizację Bezpieczeństwa Pożarowego Obiektu – Szkoły Podstawowej i Hali Sportowej opracowano na podstawie Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 80 poz. 563) przy uwzględnieniu następujących przepisów prawnych i Polskich Norm:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (tekst pierwotny : Dz. U. Nr 81 z 1991r. , poz. 351 tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2016r. poz. 191).

2. USTAWA z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (Dz. U. Nr 106 z 2000r. poz. 1126zm. Dz. U. Nr 109 poz. 1157; Dz. U. Nr 120 z 2000 r. poz. 1268; Dz. U. Nr 5 z 2001r. poz. 42 ; Dz. U. Nr 100 z 2201 r. poz. 1085; Dz. U. Nr 110 z 2001r. poz. 1190 ; Dz. U. Nr 115 z 2001r. poz. 1229 ; Dz. U. Nr 129 z 2001r. poz. 1439; Dz. U. Nr 154 z 2001r. poz. 1800; Dz. U. Nr 74 z 2002r. poz. 676; Dz. U. Nr 80 z 2003 r. poz. 718)

3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.czerwca 2010 roku Dz. U. Nr 109 poz. 719 w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków i obiektów budowlanych i terenów.

4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 roku Dz. U. nr 121 poz. 1139 w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

INSTRUKCJA PRZECIWPÓŻAROWA – POSTĘPOWANIE NA WYPADEK POŻARU

I. OBJAWY SYGNALIZUJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWO POŻARU.

- dym, śwąd,
- podwyższona temperatura,
- trzaski płonącego materiału,
- częste wyłączenie lub przepalenie bezpieczników,
- szmery, ciche trzaski w kanałach instalacyjny i ścianach.

Wyżej wymienionych objawów nie można lekceważyć. Należy niezwłocznie poinformować o tym dyrekcję Szkoły Podstawowej

II. W RAZIE POŻARU.

Osoba, która pierwsza zauważyła pożar powinna natychmiast zaalarmować okrzykiem: „ Pali się – Pożar” inne osoby, dyrekcję gimnazjum i szkoły podstawowej.

III. ALARMUJĄC STRAŻ POŻARNĄ – telefon alarmowy 998

Należy podać:

- Co i gdzie się pali (adres, nazwa obiektu),

- Czy istnieje zagrożenie ludzi,
- Nazwisko i numer telefonu z którego się wzywa Straż Pożarną.

UWAGA !

Odłożyć słuchawkę dopiero po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia.

O powstałym pożarze należy ponadto powiadomić:

- Policję tel. 997,
- W razie potrzeby: Pogotowie Ratunkowe tel. 999,
- Pogotowie Gazowe tel. 992.

IV. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU POŻARU:

1. W pierwszej kolejności należy ratować ludzi.
2. Należy wyłączyć dopływ prądu i gazu.
3. Należy usunąć z zasięgu ognia materiały palne.
4. Nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych.
5. Nie wolno otwierać bez koniecznej potrzeby okien i drzwi, gdyż sprzyja to rozprzestrzenianiu pożaru.
6. Słuchać poleceń osób kierujących akcją ratowniczą.

V. ALARM PRZECIWOŻAROWY:

Decyzję o konieczności ewakuacji osób podejmuje dyrektor lub zastępca dyrektora. W takim przypadku ogłasza się przerwanie zajęć dzwonkiem, sygnał przerywany trwający 3 minuty i wszyscy spokojnie opuszczają teren szkoły.

Po usłyszeniu alarmu należy zachować bezwzględny spokój i opanowanie.

Nie należy wywoływać paniki. Trzeba działać szybko i zdecydowanie.

Należy jak najszybciej opuścić budynek pod kierunkiem nauczyciela lub innej dorosłej osoby.

PAMIĘTAJ !

SEKUNDY DECYDUJĄ O TWOIM ŻYCIU, WIĘC NIE PAKUJ SIĘ. SWOJE RZECZY ZOSTAW W SALI LEKCYJNEJ.

SPIS TREŚCI

1. Wstęp

Wymagania przeciwpożarowe dla szkoły.

2. Organizacja ochrony przeciwpożarowej.
3. Obowiązki pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
4. Szkolenia przeciwpożarowe pracowników.
5. Program szkolenia podstawowego pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
6. Wybrane wymagania odnośnie warunków ewakuacji.
7. Kontrole wewnętrzne stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
8. Podstawowe zasady bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
9. Środki Gaśnicze i ich stosowanie.
10. Eksploatacja instalacji elektrycznych, piorunochronnych i gazowych.
11. Podręczny sprzęt gaśniczy.
12. Wyposażenie w podręczny sprzęt gaśniczy, zasady rozmieszczania i konserwacji sprzętu.
13. Oznakowanie tablicami informacyjno – ostrzegawczymi, ewakuacyjnymi i ochrony przeciwpożarowej.
14. Remonty i modernizacje. Zapoznanie zgodności dokumentacji projektowej z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.
15. Wskaźniki w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego prac spawalniczych w budynku i pomieszczeniach.
16. Zasady postępowania w razie pożaru.
17. Organizacja ewakuacji ludzi i mienia.
18. Wnioski w zakresie zapewnienia warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego szkoły.
19. Instrukcja alarmowania w razie powstania pożaru.

1. WSTĘP.

Ochrona przeciwpożarowa polega przede wszystkim na :

- Spełnianiu przeciwpożarowych wymagań budowlanych w tym ewakuacyjnych i instalacyjnych,
- Zapewnieniu zaopatrzenia wodnego do celów przeciwpożarowych i wyposażeniu budynku w sprzęt przeciwpożarowy,
- Określeniu sposobów postępowania w przypadku powstania pożaru i zapewnieniu osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji w razie pożaru.
- Przestrzeganiu przepisów przeciwpożarowych przez osoby.

Obowiązek zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej ustawowo nałożony na właścicieli, zarządców, użytkowników obiektów (Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. Dz. U. Nr 81 poz. 351).

Działając na mocy wymienionej wyżej ustawy, Minister Spraw Wewnętrznych w swoim Rozporządzeniu z dnia 3 listopada 1992 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 92 poz. 460) ustalił obowiązek określenia warunków wymagań przeciwpożarowych obiektów użyteczności publicznej w instrukcjach bezpieczeństwa pożarowego natomiast Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej w lipcu 1993 r. ustalił ramowe wytyczne w sprawie zakresu tematycznego instrukcji.

W niniejszym opracowaniu omówiono zasadnicze zagadnienia związane z ochroną przeciwpożarową szkoły.

Ustalenia zawarte w instrukcji są podstawą szkolenia przeciwpożarowego pracowników oraz realizacji zadań ochrony przeciwpożarowej.

Instrukcja zakończona jest wnioskami których realizacja powinna podnieść poziom ochrony przeciwpożarowej szkoły.

WYMAGANIA – PRZECIWPÓŻAROWE DLA SZKOŁY.

W oparciu o Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 21.04.2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. 80 poz. 563) przy uwzględnieniu następujących przepisów i Polskich Norm:

I. Przepisy ogólne:

CHARAKTERYSTYKA POŻAROWO-TECHNICZNA OBIEKTU

Nazwa i lokalizacja:

Szkoła Podstawowa w Bledzewie , ul. Szkolna 9

Wymiary budynku:

- Powierzchnia kondygnacji podziemnej - 350 m²
- Powierzchnia kondygnacji nadziemnych - 1350 m²
- Wysokość - 9,60m
- Ilość kondygnacji nadziemnych - 2

Konstrukcja budynku:

- Ściany (słupy) nośne – murowane z cegły czerwonej pełnej,
- Stropy żelbetonowe (nowy budynek), drewniane (stary budynek),
- Ściany działowe – murowane z cegły dziurawki (nowy budynek), cegła pełna (stary budynek),
- ściany osłonowe nie dotyczy,
- stropodach (dach) – dach o konstrukcji drewnianej silnie rozprzestrzeniający ogień, poddasze częściowo użytkowe (mieszkanie).

Zagospodarowanie budynku:

- Przeznaczenie pomieszczeń kondygnacji:
- Piwnica: biblioteka, kuchnia, prowadzenie zajęć praktycznych, pomieszczenie magazynowe i kotłownia wydzielona pożarowo z odrębnym wejściem od strony dziedzińca,
- Parter: sale lekcyjne i pomieszczenia biurowe,
- I piętro: sale lekcyjne,
- Poddasze: mieszkania nauczycielskie,
- Maksymalna ilość osób przebywających w budynku – 330
- Maksymalna ilość osób przebywających na kondygnacji – 240 na parterze, 90 na I piętrze.

Klatki schodowe:

- Ilość
- Konstrukcja schodów oraz szerokość biegu i spocznika: schody jednobiegowe ze spocznikami, murowane (stary budynek) i żelbetonowe (nowy budynek), szerokość biegu 1,3 m i spocznika 1,1 m,
- Sposób wydzielania - klatki schodowe z jednej strony obudowane ścianą,
- Urządzenia służące do usuwania dymu z klatek schodowych – brak.

Instalacje elektryczne:

- Elektryczna – 230V na wszystkich kondygnacjach. Przewody prowadzone pod tynkiem. W pomieszczeniu kotłowni – instalacja siłowa. Główny wyłącznik prądu znajduje się na parterze w nowym budynku w pobliżu drzwi wyjściowych i przed głównym wejściem do szkoły, klucze znajdują się w Sekretariacie Gimnazjum.
- Ogrzewcza – centralne ogrzewanie budynku z własnej kotłowni gazem przewodowym GZ-50 za azotowanym, dwa kotły gazowe o mocy 225 kW każdy i kocioł awaryjny na olej opałowy o mocy 225 kW.
- Odgromowa – występuje.

Instalacje gaśnicze i zabezpieczające:

- Instalacja hydrantowa wewnętrzna (nowy budynek) prowadzona w pionie przy klatce schodowej i druga w pionie przy gabinecie dyrektora – pokój nauczycielski; 7 szafek hydrantowych z zaworami 52 mm, każda szafka wyposażona w jeden odcinek węża zakończonego prądownicą.

Zaopatrzenie wodne:

- Sieć hydrantowa zewnętrzna – prowadzona wzdłuż ulicy szkolnej, hydranty w ilości 3 szt. znajdują się również na działce Szkolnej. Najbliższy hydrant podziemny zlokalizowany jest w odległości 5 m od budynku.

Drogi pożarowe: dojazd z ul. Szkolnej, wjazd na dziedziniec szkoły o nawierzchni betonowej posiada szerokość 3 m i stanowi utrudnienie dla przejazdu. Dziedziniec umożliwia zawracanie samochodów ciężarowych.

Hala Sportowa ze względu na funkcję kwalifikuje się do kat. ZL III zagrożenie ludzi

1. Materiały palne znajdujące się wewnątrz obiektu, na terenie przyległym do niego powinny być używane oraz przechowywane w sposób nienaruszających bezpieczeństwa ludzi oraz mienia.
 2. W obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenienie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, a w szczególności:
 - używanie otwartego ognia i palenie tytoniu w sferach zagrożonych pożarem lub wybuchem
 - rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu.
 - przechowywanie materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100 ° C,
 - użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym,
 - stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,
 - instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak: wyłączniki, przełączniki, gniazdka wtykowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
 - składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji,
 - ustawienie na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
 - zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
 - uniemożliwienie lub ograniczenie dostępu do:
 - a) urządzeń przeciwpożarowych,
 - b) wyjść ewakuacyjnych,
 - c) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.
 - d) wyłącznika głównego gazu,
 3. W budynkach szkoły umieszcza się:
 - wykaz telefonów alarmowych oraz instrukcję postępowania na wypadek pożaru,
 - oznakowanie zgodnie z polskimi normami (drogi, wyjścia ewakuacyjne, wyłączniki i inne).
 4. Przy używaniu lub przechowywaniu materiałów należy przestrzegać zasad:
 - materiały powinny być przechowywane w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie składowania lub wzajemnego oddziaływania,
 - nie wolno przechowywać materiałów łatwopalnych na strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych.
- II. WYPOSAŻENIE W SPRZĘT GAŚNICZY**
1. W strefach pożarowych do której zaliczamy szkołę tj. ZL III na każde 100 m² przypada jedna jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego 2 kg (2 dm²).
 2. Przy rozmieszczeniu sprzętu zastosowano zasady:
 - umieszczamy w miejscach widocznych, oznakowanych,
 - w miarę równomierne rozmieszczenie na kondygnacjach,
 - do sprzętu został zapewniony dostęp o szerokości powyżej 1 m.
 - sprzęt umieszczono w miejscach nie narażonych na uszkodzenie mechaniczne.
 3. przy ustalaniu rodzaju sprzętu gaśniczego należy stosować następujące zasady:

- do gaszenia pożarów grupy A (występuje zjawisko spalania żarowego np. drewna, papieru, tkanin) stosuje się Gaśnice Pyłowe lub Pianowe,
- do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych, substancji stałych, topiących się) stosuje się zamienne gaśnice Pyłowe, Pianowe, Śniegowe,),
- do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych) stosuje się zamienne gaśnice Proszkowe, Śniegowe,,
- do gaszenia pożarów grupy D (metali lekkich – magnez, potas) stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone.
- Do gaszenia pożarów łatwopalnych środków gotujących (olej roślinny, tłuszcz zwierzęcy) stosuje się środki gaśnicze typu F.

III. INSTALACJE I URZĄDZENIA TECHNICZNE.

1. Instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta.
2. Do sprawdzenia instalacji i urządzeń upoważnione są osoby, które posiadają odpowiednie przygotowanie i kwalifikacje.
3. Z przeglądów okresowych (instalacji i urządzeń) sporządza się protokół.

IV. PRACE NIEBEZPIECZNE POŻAROWO ORAZ OCENA ZAGROŻENIA WYBUCHEM:

1. Przy wykonywaniu prac należy przestrzegać następujących zasad:
 - a) wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacji technicznych, należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
 - b) w miejscu wykonywania prac powinien znajdować się sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
 - c) po zakończeniu prac należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane,
 - d) prace niebezpieczne pożarowe mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,
 - e) przed rozpoczęciem prac Dyrektor placówki zapozna wyznaczone osoby z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz rodzajem przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.
 - f) Sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

2. Organizacja ochrony przeciwpożarowej.

Realizacja zadań ochrony przeciwpożarowej możliwa jest przy spełnianiu warunków:

- każdy pracownik realizuje zadania ochrony przeciwpożarowej wynikającej z zajmowanego stanowiska służbowego,
- każdy pracownik odpowiada osobiście za stan bezpieczeństwa pożarowego na swoim stanowisku pracy.

Dyrektor obowiązany jest w szczególności:

- zapewnić spełnienie przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- zapewnić zaopatrzenie wodne do gaszenia pożaru oraz wyposażyć budynki w sprzęt przeciwpożarowy,
- zapewnić osobom przebywającym w budynkach możliwości bezpiecznej ewakuacji w razie pożaru w szczególności przez zadbanie o należyty stan dróg ewakuacyjnych pod względem warunków budowlanych i technicznych oraz oznakowanie ich specjalnymi znakami,
- ustalić sposoby postępowania w przypadku powstania pożaru,

- zaznajomić pracowników z przepisami przeciwpożarowymi (szkolenie pracowników), sprawować nadzór nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez pracowników oraz karać dyscyplinarnie lub zwalniać z pracy pracowników nie przestrzegających przepisów.

Dyrektor realizuje większość zadań ochrony przeciwpożarowej w szczególności w zakresie:

- przeprowadzania doraźnych i okresowych kontroli stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego,
- technicznej eksploatacji instalacji,
- wyposażenie obiektu w podręczny sprzęt gaśniczy i jego konserwacji,
- oznakowania tablicami informacyjno – ostrzegawczymi,
- prowadzenia bieżących remontów i doraźnych napraw,
- określania warunków eksploatacji instalacji i urządzeń, wydawania stosowanych zezwoleń, nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,
- prowadzenia wymaganej dokumentacji oraz określania obowiązków pracowników,
- szkolenia wstępnego pracowników i organizowania szkolenia podstawowego w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

3. Obowiązki pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Każdy pracownik, niezależnie od zajmowanego stanowiska, zobowiązany jest:

- przestrzegać na własnym stanowisku pracy przepisy przeciwpożarowe w szczególności zapoznać się z „Instrukcją bezpieczeństwa przeciwpożarowego” obowiązującą w szkole i przestrzegać zawartych w niej ustaleń,
- zgłaszać natychmiast przełożonemu wszelkie zauważone nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego w miejscu pracy,
- sprawować nadzór nad uczniami i osobami obcymi aby stosowali się do zawartych w „Instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego” zasad,
- odbywać szkolenia przeciwpożarowe,
- realizować zadania ochrony przeciwpożarowej wynikające z zajmowanego stanowiska służbowego,
- alarmować w przypadku pożaru straż i osoby zgodnie z ustaleniami zawartymi w **INSTRUKCJI ALARMOWANIA**, brać czynny udział w gaszeniu i ewakuacji oraz podporządkować oraz podporządkować się poleceniom kierującego akcją gaśniczą.

Każdy pracownik przystępując do pracy otrzymuje na piśmie wymienione obowiązki (może to być w formie aneksu). Mogą być one nieco poszerzone przez przełożonego pracownika o zadania wynikające z zajmowanego stanowiska. Zakres obowiązków może zawierać informację, że pracownicy nie przestrzegają przepisów przeciwpożarowych, powodując pożar, zagrożenie pożarem lub zagrożenie bezpieczeństwa ludzi, popełniając wykroczenie lub przestępstwo i mogą być ukarani z przepisów Kodeksu Wykroczeń Kodeksu Karnego, mandatem karnym albo też pociągnięci do odpowiedzialności służbowej – ze zwolnieniem dyscyplinarnym z pracy włącznie”.

4. Szkolenie przeciwpożarowe pracowników.

Zaznajomienie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi jest jednym z podstawowych obowiązków dyrektora w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Pracownicy powinni odbywać następujące szkolenia przeciwpożarowe:

- Wstępne i stanowiskowe (dla nowo zatrudnionych pracowników i przy zmianie stanowiska pracy),
- Szkolenia okresowe (okres co 6 lat).

W ramach szkolenia wstępnego pracownik zapoznaje się z instrukcją **BEZPIECZEŃSTWA PRZECIWPOŻAROWEGO** (wyciąg) obowiązującą z ogólnymi zasadami bezpieczeństwa przeciwpożarowego i na zajmowanym stanowisku pracy, z Instrukcją Alarmowania i praktycznie ze sposobem postępowania w przypadku powstania pożaru, z obsługą sprzętu przeciwpożarowego.

Szkolenie wstępne przeprowadza dyrektor lub wyznaczona osoba przez dyrektora, natomiast osoba szkolona podpisuje Oświadczenie o odbyciu przeszkolenia które przekazane jest do akt osobowych.

Pracownik powinien mieć świadomość przed przystąpieniem do pracy, że niezajomość przepisów przeciwpożarowych nie zwalnia od odpowiedzialności za ich nieprzestrzeganie. Pracownik przystępując do pracy powinien znać ogólne zasady bezpieczeństwa na zajmowanym stanowisku pracy oraz swoje obowiązki w tym zakresie.

Należy przyjąć zasadę, że pracownik nie może podjąć pracy nie odbywając szkolenia wstępnego i stanowiskowego.

Szkolenie okresowe powinno być prowadzone według ramowego programu szkolenia pracowników, przez strażaków Państwowej Straży Pożarnej, uwzględniając specyfikę pracy i być zakończone egzaminem. Szkolący wydaje zaświadczenie o przeszkoleniu, które przekazywane jest do akt osobowych.

5. Program szkolenia okresowego pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Lp.	Temat	Ilość godzin
1.	Zagrożenie pożarowe, przyczyny powstawania pożarów i drogi rozprzestrzeniania.	1/2
2.	Zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom.	1/2
3.	Ewakuacja ludzi. Drogi i środki ewakuacji.	1/2
4.	Poręczny sprzęt gaśniczy, środki gaśnicze, urządzenia przeciwpożarowe.	1
5.	Praktyczne użycie podręcznego sprzętu gaśniczego.	1
6.	Zasady postępowania w przypadku powstawania pożaru.	1/2

6. Wybrane wymagania odnośnie warunków ewakuacji.

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi winny być zapewnione bezpieczne wyjścia prowadzące bezpośrednio na otwartą przestrzeń albo na poziome lub pionowe drogi komunikacji ogólnej, korytarze, klatki schodowe zwane drogami ewakuacyjnymi.

Należy przyjąć zasadę, że zaprojektowane i wykonane wyjścia powinny być cały czas dostępne i nie zamykane na klucz w czasie kiedy w budynku znajdują się ludzie.

Na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji nie wolno stosować materiałów łatwo zapalnych jak np. łatwopalne wykładziny dywanowe, drewniane boazerie itp. Kotary zasłony i inne stałe elementy wyposażenia oraz wystrój wnętrza powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych; w ostateczności mogą to być typowe zwykłe materiały ale uodpornione środkami ognioochronnymi (uodpornienia takie są nietrwałe i ulegają zniszczeniu podczas np. prania).

Drogi ewakuacyjne powinny być oznakowane fotoluminescencyjnymi znakami ewakuacyjnymi zgodnie z Polskimi Normami (patrz załącznik).

7. Kontrole wewnętrzne stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego obiektów.

Kontrole stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego mają na celu uchwycenie nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektu, w zakresie technicznym i organizacyjnym oraz spowodowanie działań w celu ich usunięcia.

Kontrole doraźne bezpieczeństwa przeciwpożarowego i przestrzegania przepisów przeprowadza zastępca dyrektora lub dyrektor.

Kontrole podstawowe bezpieczeństwa przeciwpożarowego przeprowadza komisja w składzie:

- Przewodniczący

- Członek
- Dyrektor

Kontrole doraźne przeprowadza się w zależności od potrzeb, ze szczególnym zwróceniem uwagi na pomieszczenia udostępnione dla zwiedzających i nie rzadziej niż co 6 m-cy dla każdego pomieszczenia.

Kontrolę podstawową przeprowadza się raz w roku, obejmując nią wszystkie pomieszczenia.

Podczas kontroli należy zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

- Stan dróg ewakuacyjnych, oznakowanie dróg i wyjść, czyli drogi ewakuacyjne nie są zastawione, czy są dostępne natychmiast klucze do wyjść,
- Stan instalacji technicznych, w szczególności elektrycznych, osprzętu i tablic rozdzielczych, eksploatawanie urządzeń elektrycznych jak grzałki, termowentylatory bez zgody pisemnej,
- Wyposażenie budynku w podręczny sprzęt gaśniczy, czy sprzęt jest sprawny i czy stan jest zgodny z etatyacją,
- Wyposażenie w instalację alarmowania (powinny być wywieszane w miejscach widocznych i aktualizowane),
- Znajomość przez pracowników podstawowych zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
- Sposób przechowywania materiałów łatwopalnych w pomieszczeniach, magazynach, pomieszczeniach gospodarczych.

Kontrolujący sporządzają protokół z przeprowadzonych czynności, sporządzają wnioski.

Realizacja wniosków następuje na podstawie poleceń ustnych, pisemnych, zarządzenia dyrektora.

8. Podstawowe zasady bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Przedstawione tu zasady bezpieczeństwa przeciwpożarowego potraktowane zostały szeroko. Bezpieczeństwo przeciwpożarowe to nie tylko zapobieganie powstaniu pożaru ale również stworzenie warunków uniemożliwiających jego rozwój oraz bezpieczeństwo ludzi nawet gdyby pożar powstał.

Dlatego też budynek a także tereny przyległe powinny być użytkowane i utrzymywane w sposób nie naruszający bezpieczeństwa ludzi i mienia.

Materiały palne znajdujące się wewnątrz budynku, na terenie przyległym do niego powinny być używane oraz przechowywane w taki sposób aby nie doszło do pożaru lub zagrożenia bezpieczeństwa ludzi.

Zabronione jest wykonywanie jakichkolwiek czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnianie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji ludzi.

Należy jeszcze raz podkreślić, że zabronione jest wykonywanie **jakichkolwiek** czynności, które mogą spowodować pożar.

W szczególności zabronione jest:

- Używanie otwartego ognia i palenie tytoniu oprócz pomieszczenia do tego wyznaczonego,
- używanie do czyszczenia podłóg palnych rozpuszczalników jak np. benzyna,
- eksploatawanie, używanie uszkodzonych, niesprawnych instalacji elektrycznych, gazowych,
- eksploatawanie urządzeń uszkodzonych lub użytkowanie urządzeń niezgodnie z warunkami określonymi przez producenta (w **INSTRUKCJI OBSŁUGI**),

- instalowanie i użytkowanie dodatkowych urządzeń takich jak np. grzałki, grzejniki elektryczne, termowentylatory, kuchenki elektryczne i gazowe bez pisemnej zgody Dyrektora,
- użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta, np. nie wolno ustawiać termowentylatora na wykładzinie dywanowej,
- samowolne instalowanie dodatkowych opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak np. wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe,
- składowanie jakichkolwiek materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji (korytarze, klatki schodowe),
- nie wolno przechowywać materiałów łatwopalnych w obrębie klatek schodowych i korytarzy w pomieszczeniach ogólnie dostępnych oraz w pomieszczeniach piwnicznych.

9. Środki gaśnicze i ich stosowanie.

Do gaszenia pożarów stosuje się rozmaite rodzaje środków gaśniczych. Znajomość ich właściwości i zastosowania umożliwi szybkie i bezpieczne ugaszenie ewentualnie powstałego pożaru. Do najważniejszych z nich należą: woda, proszki gaśnicze i dwutlenek węgla.

Woda

Jednym z najpowszechniej stosowanych środków gaśniczych jest woda. Woda w zetknięciu z ogniem pobiera ciepło, ochładza palący się materiał i wytwarza dużą ilość pary wodnej, która z kolei wypiera z najbliższego ogniska pożaru powietrze, a więc zawarty w nim tlen, przerywając lub utrudniając w ten sposób palenia.

Nie wolno jednak gasić wodą następujących materiałów i urządzeń:

- płynów łatwopalnych lżejszych od wody jak np. benzyna, które palą się ogniem powierzchniowym (dokładnie mówiąc palą się pary tych cieczy palnych nad ich powierzchnią a nie samą cieczą), woda zastosowana do gaszenia takich płynów, znajdujących się przeważnie w naczyniach jako cięższa opada na dół i powoduje przelanie palącej się substancji, a nieumiejętne użycie zawartego strumienia wody może spowodować niepożądane i groźne w skutkach rozbryzgi palącego się płynu,
- materiałów reagujących z wodą np., sól, potas, karbid,
- instalacji elektrycznych pod napięciem, woda znajdująca się w sieci wodociągowej jest dobrym przewodnikiem prądu elektrycznego, użycie wody do gaszenia pożaru instalacji znajdujących się pod napięciem (ponad 24V) może doprowadzić do groźnego w skutkach porażenia prądem, dlatego też przed przystąpieniem do gaszenia pożaru instalacji elektrycznych należy spowodować przerwanie prądu, najlepiej głównym wyłącznikiem prądu.

Proszki gaśnicze

Proszki gaśnicze stanowią jeden z najskuteczniejszych i najnowocześniejszych środków gaśniczych stosowanych w ochronie przeciwpożarowej. Działanie gaśnicze proszku polega na izolowaniu ognia od dostępu powietrza przez chmurę proszku oraz gazowy nośnik tego środka, zawarty w urządzeniu gaśniczym oraz na przerwaniu reakcji spalania i jest złożonym zjawiskiem fizyko-chemicznym.

Proszki są uniwersalnymi środkami gaśniczymi. Nadają się zwłaszcza do gaszenia płynów i gazów łatwopalnych olejów, benzyny, alkoholu a także księgozbiorów. Proszki nie przewodzą prądu elektrycznego i można je stosować do gaszenia instalacji elektrycznych pod napięciem.

Dwutlenek węgla

Dobrym środkiem gaśniczym, nadającym się do gaszenia niemal wszystkich pożarów Inie powodującym praktycznie żadnych zniszczeń i strat jest dwutlenek węgla (CO₂). Przechowywany jest w stanie ciekłym, pod ciśnieniem w butlach stalowych.

Właściwości gaśnicze dwutlenku węgla polegają na izolacji ogniska pożaru od dostępu tlenu z powietrza i rozrzedzeniu powietrza do stopnia wykluczającego palenie. Ponadto dwutlenek węgla ma pewne własności chłodzące.

Dwutlenek węgla nie przewodzi prądu elektrycznego, pod względem chemicznym nie wchodzi w reakcje z innymi ciałami, nie niszczy i nie moczy gaszonych przedmiotów. Jest on wszechstronnym środkiem gaśniczym, nadającym się zwłaszcza do gaszenia pożarów cieczy i gazów palnych, farb, lakierów i rozpuszczalników, instalacji elektrycznych pod napięciem.

Należy go stosować wszędzie tam, gdzie użycie innych środków gaśniczych może spowodować zniszczenia lub uszkodzenie materiałów a więc przedmiotów o wartości muzealnej, księgozbiorów itp.

10. Eksploatacja instalacji elektrycznych i piorunochronnych

Instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować i utrzymać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta a w szczególności poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji. Niżej podano najważniejsze zakresy badań i terminy.

Instalacje elektryczne

Wady instalacji elektrycznych są jedną z najczęstszych przyczyn pożarów. Dlatego też należy:

- co rok przeprowadzać przegląd stanu technicznego osprzętu (gniazdka, oprawy oświetleniowe, bezpieczniki, tablice rozdzielcze, wtyczki itp.).
- co 5 lat przeprowadzić pomiar rezystancji izolacji przewodów roboczych.

Podczas przeglądów instalacji elektrycznych należy sprawdzić wizualnie stan techniczny osprzętu jak gniazdka, wtyczki, przewody. Elementy o wątpliwym stanie technicznym należy wymienić lub odłączyć dopływ prądu.

Kontrolując tablice rozdzielcze energii elektrycznej należy sprawdzić:

- czy tablice są oznakowane z zewnątrz,
- czy tablice są oznakowane z wewnątrz,
- czy wewnątrz tablic oznakowane są wszystkie wyłączniki (pozycja włączone-wyłączone i co dany wyłącznik wyłącza),
- czy oznakowane są bezpieczniki (wartość bezpiecznika i nazwa obwodu zabezpieczanego przez dany bezpiecznik),
- czy tablice są zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych,
- czy nie jest zastawiony dostęp do tablic,
- czy możliwy jest szybki dostęp do tablic przez osoby upoważnione.

Badania i konserwacje instalacji elektrycznych mogą przeprowadzać osoby uprawnione (elektrycy z uprawnieniami SEP).

Instalacje piorunochronne

Zagrożenie pożarowe od wyładowań atmosferycznych występuje w okresie burzowym dlatego należy:

- co rok przed okresem burzowym przeprowadzić oględziny części nadziemnej, sprawdzić ciągłość połączeń, optycznie stan przewodów, wsporników i odprowadzeń,

- nie rzadziej niż co 5 lat przeprowadzić pomiar rezystencji uziemienia.

Obowiązuje protokół z badań oraz metryka urządzenia piorunochronnego.

Badania i konserwacje instalacji piorunochronnych mogą przeprowadzać osoby uprawnione (elektrycy z uprawnieniami SEP).

11. Podręczny sprzęt gaśniczy.

Podręczny sprzęt gaśniczy jest przeznaczony do gaszenia pożarów w zarodku, w pierwszej fazie ich powstawania.

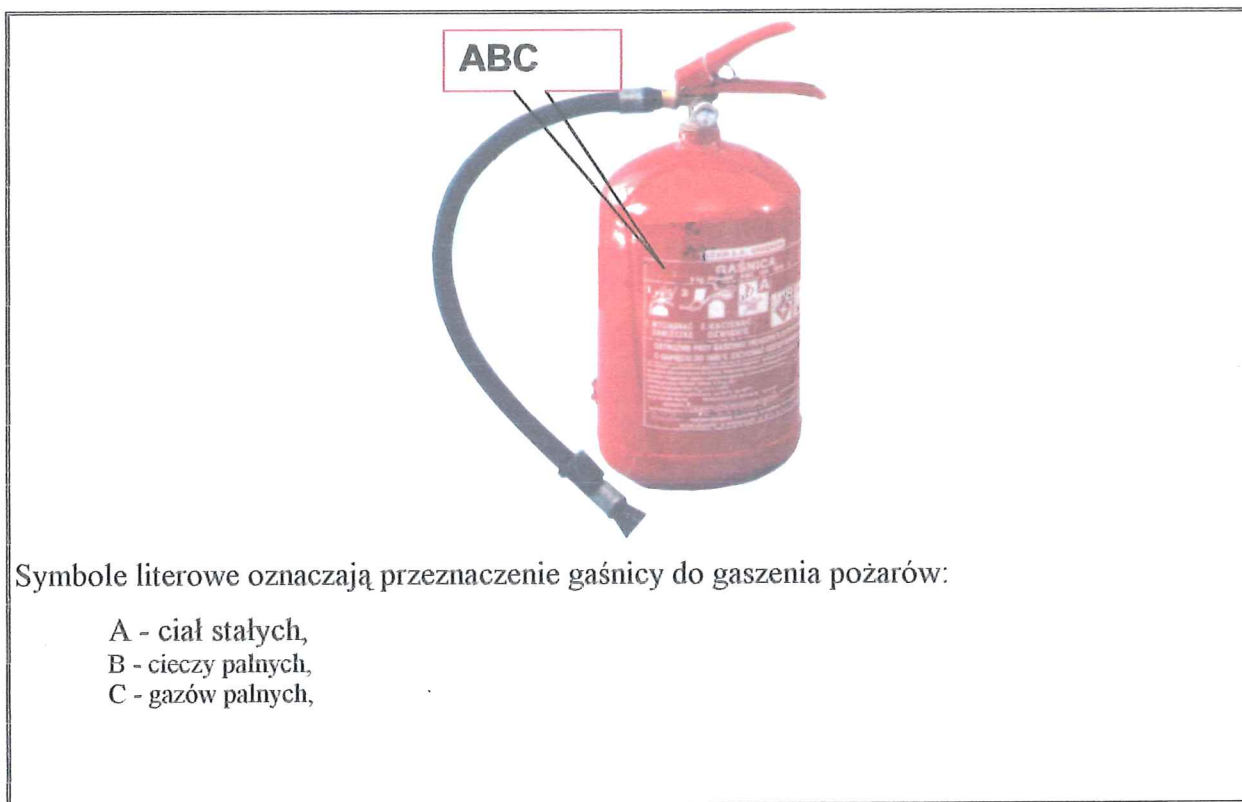
Do grupy podręcznego sprzętu gaśniczego zalicza się m.in.:

- gaśnice (śniegowe, proszkowe),
- koce gaśnicze,
- hydranty wewnętrzne.

Gaśnice są to ręczne aparaty przenośne, służące do gaszenia pożarów w zarodku. Działanie ich jest półautomatyczne, tzn. po ręcznym uruchomieniu samoczynnie wyładują swoją zawartość, wymagając jedynie kierowania strumienia środka gaśniczego na ogień.

Gaśnice proszkowe.

Gaśnica proszkowa, to przenośne urządzenie gaszące o całkowitej masie nie przekraczającej na ogół 20 kg, które po uruchomieniu samodzielnie wyrzuca środek gaśniczy na skutek działania ciśnienia gazu znajdującego się w zbiorniku gaśnicy lub zmagazynowanego w oddzielnym pojemniku niezależnie od rodzaju i wielkości, charakteryzuje się dość krótkim czasem działania.

Gaśnica proszkowa ma postać cylindrycznego zbiornika zaopatrzonego w zawór z dźwignią zabezpieczającą i uruchamiającą lub w zawór zbijakowy. Środkiem gaśniczym używanym w gaśnicach tego typu są proszki gaśnicze, których głównymi składnikami są

związki sodu i potasu (proszki gaśnicze typu B, C i D) oraz mieszaniny fosforów amonowych i siarczynu amonu (proszki gaśnicze typu A, B, C, D) - odpowiednio spreparowane zapewniają proszkom gaśniczym odpowiednią sypkłość i odporność na zawilgocenie.

Nośnikiem proszku gaśniczego tj. czynnikiem wyrzucającym na zewnątrz gaśnic proszkowych jest sprężony (do ciśnienia ok. 15 bar) azot lub dwutlenek węgla.

Aktualnie w kraju produkowane są następujące gaśnice proszkowe: GP-1 GP-2, GP-4, GP-6 i GP 12 zawierające odpowiednio 1, 2, 4, 6 i 12 kg proszku gaśniczego.

Zasady użycia gaśnic proszkowych typu X (pod stałym ciśnieniem)

Gaśnice proszkowe (GP 4X, GP6X, GP 12X) cechuje wysoka skuteczność gaśnicza proszków, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerwywającym) proces palenia, będącym reakcją chemiczną. Proszki grupy ABC przeznaczone są do gaszenia pożarów materiałów stałych, cieczy i gazów palnych oraz urządzeń elektrycznych pod napięciem.

Charakterystyczną cechą gaśnic typu X - pod stałym ciśnieniem, jest posiadanie wskaźnika ciśnienia oznaczonego na rys. nr 4.

Gaśnice proszkowe stosuje się przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy stosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu. Można gasić urządzenia znajdujące się pod napięciem przy zachowaniu odległości minimum 1 m.

Rys. 1 Gaśnica proszkowa typu X (pod stałym ciśnieniem)

1- zawlecзка, 2-dźwignia uruchamiająca, 3-wąż gumowy zakończony prądowniczką, 4-wskaźnik ciśnienia (manometr).

Sposób użycia gaśnicy proszkowej typu X:

- wyciągnąć zawleczkę (1) ;
- nacisnąć dźwignię zaworu (2);

- skierować strumień środka gaśniczego do ogniska pożaru przy pomocy węża gumowego zakończonego prądowniczką (3).

Należy pamiętać, że gaśnica działa tylko w pozycji pionowej tzn., że nie wolno jej w trakcie gaszenia przewracać na bok czy odwracać dnem do góry.

Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami palącej się na człowieku odzieży.

Zasady użycia gaśnic proszkowych typu Z (ze zbiornikiem gazu nośnego) Zasady stosowania – podobnie jak przy gaśnicach proszkowych typu X.

Cechą charakterystyczną tych gaśnic jest brak wskaźnika ciśnienia.

a)

b)

Rys. 2 Gaśnica proszkowa typu Z (a) 6, b) 12 kg proszku gaśniczego
1- zawleczka, 2-dźwignia uruchamiająca, 3-wąż gumowy zakończony zaworem.

Sposób użycia gaśnicy proszkowej typu Z:

- wyciągnąć zawleczkę (1) ;
- nacisnąć i puścić dźwignię zaworu (2);
- odczekać ok. 5 sekund,
- przy pomocy zaworu (3) skierować strumień proszku na palący się materiał

Gaśnica, podobnie jak typu X, działa tylko w pozycji pionowej.

Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami palącej się na człowieku odzieży.

Gaśnice śniegowe.

Gaśnica śniegowa posiada konstrukcję wysokociśnieniowej butli stalowej zaopatrzonej w dyszę wylotową (prądownicę), połączoną z gaśnicą wysokociśnieniowym, elastycznym przewodem (węzem). W górnej części gaśnicy znajduje się zawór uruchamiający oraz zawór bezpieczeństwa. Wewnątrz gaśnicy znajduje się skroplony pod ciśnieniem (własnych par)

kilkudziesięciu atmosfer dwutlenek węgla. Rosnące szybko w miarę wzrostu temperatury otoczenia, ciśnienie w butli (temperatura krytyczna CO₂ wynosi 31,5°C) stwarza niebezpieczeństwo otwarcia zaworu bezpieczeństwa, a w konsekwencji rozładowania gaśnicy.

Sposób uruchamiania i zasada działania gaśnicy śniegowej GS-5X

Po zdjęciu dyszy wylotowej (prądownicy) 5 z uchwytu gaśnicy GS-5X rys. 3, należy wyciągnąć zawleczkę (1) i skierować dyszę wylotową (prądownicę) ją na źródło ognia i wcisnąć zawór uruchamiający (2), co spowoduje wyrzut dwutlenku węgla, który gwałtownie rozprężając się, przechodzi w stan lotny, oziębia się do temperatury -79°C, a następnie zestala się w postaci „śniegu”.

Rys. 3 Gaśnica śniegowa

1- zawleczka, 2-dźwignia uruchamiająca, 3- uchwyt, 4- wąż gumowy, 5- prądownica

Uwaga!

Uruchomienie gaśnicy śniegowej powoduje silne oziębienie się wszystkich jej części metalowych, w związku z czym sterowanie dyszą wylotową powinno odbywać się wyłącznie przy użyciu drewnianego uchwytu.

Ponadto używanie gaśnicy w pomieszczeniach poniżej poziomu terenu jest zabronione.

Po każdorazowym uruchomieniu gaśnicy trzeba oddać ją do ponownego naładowania.

HYDRANTY WEWNĘTRZNE.

instrukcja obsługi

Hydranty wewnętrzne służą użytkownikom obiektu do gaszenia pożarów powstałych wewnątrz obiektu w początkowej ich fazie. Urządzenia te służą do gaszenia pożarów grupy A tzn. pożarów ciał stałych.

Zasady użycia hydrantu wewnętrznego.

- zbić szybkę ,
- przy pomocy kluczyka otworzyć szafkę hydrantową,
- chwycić prądownicę wodną ,
- rozwinąć wąż – cały odcinek
- odkręcić zawór hydrantowy przy pomocy pokrętła jedna osoba ,
- trzymając prądownicę druga osoba wodną udać się do miejsca pożaru, (czynność tą musi wykonywać dwóch pracowników).

NIE WOLNO PRZY POMOCY HYDRANTÓW GASIĆ URZADZEŃ POD NAPIĘCIEM!!!

Są to podręczne aparaty gaśnicze których zawartość stanowią proszki. Gaśnice tego typu są bardzo skuteczne i mają uniwersalne zastosowanie. Odporne są też na wysoką temperaturę i wstrząsy. Nośnikiem proszku tj. gazem wyrzucającym go na ogień, jest azot lub dwutlenek węgla. Gaśnice proszkowe wyposażone są w manometryczne wskaźniki ciśnienia co pozwala na ciągłą kontrolę ich stanu załadowania. Uruchomienie gaśnicy jest przeważnie dwufazowe:

- przez odkręcenie kołka lub podniesienie dźwigni zabezpieczającej aż do zerwania plomby,
- naciśnięcie dźwigni uruchamiającej.

Gaśnica zawiera od 1kg do 12 kg proszku, przy czym zalecana wielkość to 6kg, minimalna 2kg (do samochodu osobowego stosuje się gaśnice 1 kg).

Należy pamiętać aby w czasie pracy gaśnicy (po uruchomieniu) nie odwracać jej do góry!!!

Koc gaśniczy

Koce gaśnicze służą do tłumienia pożaru w zarodku. Następuje to przez odcięcie dopływu powietrza do palącego materiału. Koce nadają się zwłaszcza do gaszenia przedmiotów małych, o zwartej budowie i nisko umiejscowionych a także silników, płynów łatwopalnych znajdujących się w niewielkich naczyniach, a także przedmiotów o dużej wartości.

W celu użycia koca należy:

- chwycić koca oburącz za uchwyty zwisające u dołu futerału,
- szarpnąć w dół, co spowoduje zerwanie plomby i wysunięcie się koca z futerału,
- rozwinąć koc przez strzepnięcie,
- podbiec do ognia i przykryć palący się materiał.

Omawiając różnego rodzaju podręczny sprzęt gaśniczy należałoby się zastanowić co robić gdzie pali się odzież na człowieku?

- nie wolno używać żadnego sprzętu oprócz koca!
- nie można do gaszenia używać żadnych środków chemicznych, wody również nie, stosowanie wody może doprowadzić do głębokich i rozległych poparzeń powstającą parą wodną,
- stosowanie środków chemicznych może mieć bardzo ciężkie następstwa dla zdrowia i życia człowieka.

12. Wyposażenie w podręczny sprzęt gaśniczy, zasady rozmieszczenia i konserwacji sprzętu.

Budynki powinny być wyposażone w podręczny sprzęt gaśniczy (gaśnice), służące do gaszenia w zarodku ewentualnie powstałego pożaru.

W szkole, zaliczanej do kategorii ZL III zagrożenia ludzi, przyjmuje się zastępujące minimalne kryteria:

- jedna jednostka gaśnicza (1 gaśnica) powinna przypadać na każde 300m² powierzchni,
- długość drogi dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 metrów.

Przy rozmieszczaniu sprzętu stosuje się następujące zasady:

- sprzęt powinien być umieszczany w miejscach łatwo dostępnych i widocznych,
- sprzęt należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła np. grzejniki c.o.,
- miejsca usytuowania sprzętu powinny być oznakowane zgodnie z Polskimi Normami.

Proponuje się umieszczenie gaśnic przy hydrantach wewnętrznych (przy szafkach hydrantowych).

Gaśnice, ze względu na zakres stosowania, oznakowane są dużymi literami alfabetu:

A, B, C, D, F. Litery te oznaczają, że gaśnica służy do gaszenia:

- A – gaszenia drewna, papieru, tkanin, itp.,
- B – cieczy łatwopalnych np. spirytusu, benzyny, tłuszczów, lakierów,
- C – gazów palnych np. acetylenu, gazu ziemnego,
- D – metali lekkich np. magnezu, sodu,
- F – olejów roślinnych i tłuszczów zwierzęcych.

GAŚNICE PODLEGAJĄ SPRAWDZENIU PRZEZ AUTORYZOWANYCH KONSERWANTÓW RAZ W ROKU, HYDRANTY WEWNĘTRZNE NALEŻY SPRAWDZAĆ PRAKTYCZNIE RAZ W ROKU.

13. Oznakowanie tablicami informacyjno-ostrzegawczymi, ewakuacyjnymi i ochrony przeciwpożarowej.

Istnieje obowiązek oznakowania w szczególności:

- dróg, wyjść ewakuacyjnych i kierunków ewakuacji,
- miejsc ustawienia gaśnic,
- lokalizacji przeciwpożarowego wyłącznika prądu,
- lokalizacji głównego zaworu wody,
- lokalizacji telefonów alarmowych (z wyjściem na miasto),
- pomieszczeń, w których występują materiały pożarowo niebezpieczne,
- drogi pożarowej,
- hydrantów zewnętrznych.

Znaki i napisy powinny być wykonane na materiałach fotoluminescencyjnych (folia, specjalne farby), które charakteryzują się m.in., że świecą samoistnie przez dwie godziny po usunięciu źródła światła. Znaki te powinny posiadać atesty dopuszczenia CNBOP.

Drogi i wyjścia ewakuacyjne powinny być oznakowane następująco (patrz załączniki wzory znaków ochrony przeciwpożarowej i ewakuacyjnej):

- 2E - wyjścia ewakuacyjne, umieszczone nad wyjściami lub na drzwiach,
- 11E – kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej, umieszczone nad wyjściami i na korytarzach,
- 5E, 6E, 8E – kierunek do wyjścia, umieszczone na klatkach schodowych.

Sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe, alarmowe oraz droga pożarowa na zewnątrz budynku powinny być oznakowane następująco:

- 2P – miejsce ustawienia gaśnic,
- 1P – szafki hydrantów wewnętrznych,
- 3P – telefony alarmowe,
- 4P – wyłącznik dzwonka szkolnego,
- 4G – przeciwpożarowy wyłącznik prądu,
- 3G – główny zawór wody,
- 6G – tablicą prostokątną o wymiarach 360 x 140 mm, tło białe, obwódka czerwona szerokość 30 mm, napis czarny DROGA POŻROWA,
- hydranty zewnętrzne – tablicami według wzoru.

Odpowiedzialny za oznakowanie obiektów tablicami i napisami jest Dyrektor.

14. Remonty i modernizacje. Zapewnienie zgodności dokumentacji projektowej z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

Obowiązek zapewnienia zgodności dokumentacji projektowej z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej spoczywa na jej autorach (projektancie).

Obowiązek ten dotyczy również w razie rozbudowy i modernizacji albo kapitalnych remontów budynku.

Zadaniem projektanta jest uwzględnienie m.in. następujących zagadnień:

- usytuowanie budynku,
- ocena ewentualnych zagrożeń wybuchem,
- wyposażenie w sprzęt i urządzenia ratownicze,
- liczba osób przebywających w poszczególnych pomieszczeniach,
- warunki ewakuacji,
- wyposażenie budynku w urządzenia przeciwpożarowe,
- zaopatrzenie budynku w sprzęt oraz środki gaśnicze,
- wyposażenie budynku w światła ewakuacyjne,
- zapewnienie jednostkom straży pożarnej dróg pożarowych i dostępu do budynku,
- zapewnienie wody do gaszenia pożaru.

Obowiązek uzgadniania dokumentacji projektowej niektórych obiektów z organami ochrony przeciwpożarowej (a więc przez rzeczoznawcę Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wlkp. albo z biura projektów) jest tylko dodatkową koniecznością dotyczącą niektórych obiektów uważanych za bardziej zagrożone.

Ze względu na swą funkcję budynek szkoły zaliczany jest do kategorii ZL III zagrożenia ludzi i dokumentacje projektowe nie podlegają obowiązkowi uzgodnień z organami ochrony przeciwpożarowej.

Zmiany sposobu zagospodarowania budynku, zmiany przemieszczenia pomieszczeń itp., w stosunku do pierwotnie zaprojektowanych, powinny być zawsze dokładnie rozważone ze względu na bezpieczeństwo przeciwpożarowe.

Zadaniem kierownictwa jest żądanie od projektantów uwzględniania tematyki bezpieczeństwa przeciwpożarowego w sporządzanych dokumentacjach.

15. Wskaźniki w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego prac spawalniczych w budynku i pomieszczeniach.

Budynek, pomieszczenia lub miejsca, w których mają się odbywać prace spawalnicze, należy oczyścić z wszelkich palnych materiałów i zanieczyszczeń.

Palne przedmioty lub niepalne w opakowaniach palnych należy odsunąć na bezpieczną odległość od miejsca spawania celem uniemożliwienia przedostania się rozprysków spawalniczych lub zabezpieczyć przed działaniem rozprysków spawalniczych przez osłonięcie, np. arkuszami blachy, względnie w inny skuteczny sposób.

Przed przystąpieniem do spawania należy sprawdzić, czy w sąsiednich pomieszczeniach nie znajdują się materiały lub przedmioty mogące ulec zapaleniu w skutek przewodnictwa cieplnego, bądź rozprysków spawalniczych.

Jeżeli w pobliżu miejsca spawania znajdują się otwory przelotowe, instalacyjne, kablowe itp. należy je uszczelnić materiałami niepalnymi, celem nie dopuszczenia do przenikania rozprysków spawalniczych do sąsiednich pomieszczeń bądź na niższe kondygnacje

Wszelkie kable, przewody elektryczne, gazowe oraz instalacyjne z izolacją palną powinny być zabezpieczone przed rozpryskami spawalniczymi i uszkodzeniami mechanicznymi.

Wykonywanie prac spawalniczych w pomieszczeniach, w których tego samego dnia wykonano prace malarskie lub inne przy użyciu substancji łatwo palnych, jest niedozwolone.

W miejscach dokonywania prac spawalniczych należy przygotować między innymi:

- pojemniki metalowe wypełnione wodą na odpadki drutu spawalniczego i elektrod,
- materiały izolacyjne i osłaniające niezbędne do zabezpieczania toku prac spawalniczych,
- podręczny sprzęt gaśniczy.

Drogi ewakuacyjne i dojścia do stanowisk spawania powinny być wolne oraz tak wybrane, aby można było szybko ewakuować ludzi z miejsca objętego pożarem.

Po zakończeniu prac spawalniczych w budynku, pomieszczeniu należy przeprowadzić dokładną kontrolę w rejonie spawania i pomieszczeniach sąsiednich, celem stwierdzenia:

- czy nie pozostawiono tłących lub żarzących się cząsteczek na stanowisku pracy,
- czy nie występują oznaki tlenia się materiałów bądź inne wykazujące na możliwość zaistnienia pożaru,
- czy został zdemontowany sprzęt spawalniczy, wyłączony ze źródeł zasilania i dostatecznie zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.

Przed przystąpieniem do prac spawalniczych w budynku należy:

- dokonać komisyjnie oceny zagrożenia przeciwpożarowego oraz określić niezbędne wymagania przeciwpożarowe (można poprosić o pomoc fachową strażaków),
- sporządzić protokół zabezpieczania prac spawalniczych (patrz załącznik).
- po wykonaniu zaleconych zabezpieczeń wydać pisemne zezwolenie na przeprowadzenie prac spawalniczych (patrz załącznik).

Ustalając wymagania przeciwpożarowe należy również zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

- sposób zabezpieczania przeciwpożarowego pomieszczeń sąsiadujących z tymi, w których prowadzone są prace spawalnicze.
- właściwe zabezpieczenie przed przedostawaniem się rozprysków spawalniczych na palne elementy wystroju budynku lub ewentualnie inne materiały palne których nie można usunąć.

Prowadząc prace spawalnicze w pomieszczeniu posiadającym plany, wystrój wnętrza należy zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

- czy w przewidywanym miejscu spawania znajdują się palne elementy mogące ulec zapaleniu od rozprysków spawalniczych,
- czy stalowe rury np. od grzejników c.o. Nie stykają się bezpośrednio z elementami palnymi budynku i czy na wskutek przewodnictwa nie mogłoby nastąpić zapalenie elementów budowlanych lub materiałów w sąsiednim pomieszczeniu,
- z jakich materiałów wykonane są elementy w promieniu 20 metrów od przewidywanego miejsca spawania oraz czy nie ulegną one zapaleniu od rozprysków spawalniczych,
- czy w miejscu spawania nie występują palne wykładziny izolacje itp.

16. Zasady postępowania w razie pożaru.

Charakterystycznymi objawami ukrytego pożaru są:

- dym, swąd,
- podwyższona temperatura,
- trzaski płonącego materiału.

Wymienione zjawiska świadczą, że pożar już istnieje. Najłatwiej opanować pożar w zarodku, czyli w chwili jego powstania. Do tego celu służy podręczny sprzęt gaśniczy. Każda sekunda zwłoki grozi jego szybkim rozprzestrzenieniem.

Innymi objawami sygnalizującymi niebezpieczeństwo pożaru są:

- częste wyłączenie się lub przepalanie bezpieczników co świadczy o przeciążeniach lub zwarcjach w instalacji elektrycznej,
- szmery, ciche trzaski w kanałach instalacyjnych, ścianach.

Żadne z opisanych zjawisk nie może być zlekceważone.

Rozwój pożaru polega na tym, że następuje wzrost temperatury, ogrzewanie się i zapalenie materiałów znajdujących się w pobliżu i w końcu staje się trudny do opanowania.

Pożar może rozprzestrzeniać się przez:

- przewodnictwo cieplne,
- promieniowanie,
- przenoszenie (choćby poprzez przeciąg w budynku).

Głównymi drogami rozprzestrzeniania się pożaru będą:

- zawarte w budynku palne wyposażenie,
- składowane palne materiały,
- otwory komunikacyjne jak drzwi, kanały kablowe itp.

W razie pożaru, osoba która pierwsza go zauważy powinna natychmiast zaalarmować wszelkimi dostępnymi środkami (głosem, telefonicznie) innych pracowników, dyrektora oraz straż pożarną.

Straż pożarną należy alarmować bez względu na wielkość pożaru nawet wówczas gdy sądzimy, że ugasimy go własnymi siłami.

Przystąpić niezwłocznie do gaszenia pożaru za pomocą wszelkich dostępnych środków, wodą z hydrantów wewnętrznych oraz gaśnicami.

Kierownictwo akcją powinien objąć dyrektor lub osoba najbardziej energiczna i opanowana.

Pozostali pracownicy obowiązani są podporządkować się bez zastrzeżeń poleceniom osoby, która objęła kierownictwo i wszelkie jej polecenia ściśle wykonywać.

Po zawiadomieniu straży pożarnej należy wyznaczyć osobę, która będzie oczekiwać na jednostki straży pożarnej przed obiektem.

Osoba oczekująca na jednostki straży oraz kierująca akcją powinny poinformować dowódcę jednostek strażackich o sytuacji (krótko i treściwie co się wydarzyło, ile osób znajduje się w obiekcie), oraz wskazać główny wyłącznik prądu i miejsce składowania materiałów niebezpiecznych.

Akcją kieruje od tej chwili dowódca przybyłych jednostek, którego polecenia należy bezwzględnie wykonać.

Powiadamiając (alarmując) straż pożarną należy podać głośno, powoli i wyraźnie:

- gdzie się pali (...),
- co się pali (...),
- czy są zagrożeni ludzie, ile osób przebywa w miejscu zagrożonym, budynku objętym pożarem,
- swoje imię i nazwisko,
- nr telefonu z którego dzwonisz.

Słuchawkę można odłożyć po potwierdzeniu zgłoszenia przez dyspozytora straży pożarnej.

Gasząc pożar do czasu przybycia jednostek straży pożarnej należy pamiętać o n/w zasadach:

- pozamykanie drzwi i okien a tym samym ograniczenie dopływu powietrza ograniczy rozprzestrzenianie się pożaru,
- w atmosferze dymu najlepiej poruszać się w pozycji pochylonej, gdyż najwięcej czystego powietrza znajduje się najniższej (gorące, zadymione powietrze unosi się do góry),
- pamiętać zawsze o drodze odwrotu,
- używając wody należy pamiętać, że może ona spowodować większe straty niż sam ogień,
- nie gasić wodą urządzeń elektrycznych pod napięciem, grozi porażeniem prądem, nawet ze skutkiem śmiertelnym.

17. Organizacja ewakuacji ludzi i mienia.

Zasadnicze znaczenie w przeprowadzaniu sprawnej ewakuacji na utrzymanie we właściwym stanie dróg ewakuacyjnych.

Należy w tym celu:

- nie ustawiać na drogach ewakuacyjnych (korytarze, klatki schodowe), żadnych przedmiotów zwązających przejścia,
- drzwi w istniejących wyjściach, klatkach schodowych nie powinny być zamykane na klucz, gdy w budynku znajdują się ludzie,
- oznakować drogi ewakuacyjne specjalnymi, samoistnie świecącymi znakami ewakuacyjnymi zgodnie z Polskimi Normami.

Decyzję o konieczności ewakuacji osób podejmuje dyrektor lub zastępca dyrektora. W takim przypadku ogłasza się przerwanie zajęć dzwonkiem, sygnał przerywany trwający 3 minuty i wszyscy spokojnie opuszczają teren szkoły.

Dla osób kierujących ewakuacją ważna jest znajomość zachowań osób zagrożonych, są one dość charakterystyczne i następujące:

- im większe subiektywnie zagrożenie tym szybciej opuszcza dana osoba zagrożone miejsce,
- łatwiej nakłonić jest do ewakuacji osoby, które dobrze znają drogę na zewnątrz budynku,
- ludzie wejdą do pomieszczenia zadymionego łatwiej jeżeli wcześniej je znali i mogą przez nie wyjść na zewnątrz budynku,
- ludzie chętniej opuszczają budynek w dzień niż w nocy, chętniej w warunkach dobrej widoczności niż gdy pomieszczenia są zadymione,
- osoby dorosłe słabe oraz **dzieci** w sytuacjach zagrożenia mogą chować się w różnych zakamarkach pomieszczeń.

18. Wnioski w zakresie zapewniania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego szkoły.

W zakresie organizacyjnym:

- Prowadzić szkolenia przeciwpożarowe zgodnie z zawartymi w niniejszej Instrukcji ustaleniami,
- Zapoznać z niniejszą instrukcją wszystkich pracowników, pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem fakt zapoznania się,
- Umieścić w zakresie czynności pracowników najważniejsze obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- Przestrzegać na co dzień zawartych instrukcji zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ewakuacji,
- Dopilnować aby pracownicy, uczniowie i osoby z zewnątrz stosowały się do obowiązujących na terenie obiektu zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
- Dopilnować aby prace pożarowo – niebezpieczne prowadzone były zgodnie z zawartymi w instrukcji ustaleniami.

W zakresie materialnym:

- Wyposażyć budynek w podręczny sprzęt gaśniczy zgodnie z etatyzacją,
- Uzupelnąć oznakowanie budynku tablicami informacyjno – ostrzegawczymi,
- Czytelnie oznakować klucze do drzwi wyjściowych i pomieszczeń,
- Przeprowadzać przeglądy, badania instalacji technicznych obiektu, usuwać ewentualne usterki i właściwie prowadzić dokumentację,
- Nie tarasować, nie zamykać drzwi wyjściowych z budynku.

INSTRUKCJA ALARMOWA W RAZIE POWSTANIA POŻARU DLA GIMNAZJUM W BLEDZEWIE

I. ALARMOWANIE

Osoba, która zauważyła pożar obowiązana jest natychmiast zaalarmować wszelkimi dostępnymi środkami:

- Dyrektora szkoły podstawowej Ewa Szczerbakowicz tel. 095-743-62-26
- Telefon komórkowy 880917823
- V-ce dyrektor Mariusz Bronowski Tel. 602328966
- Osoby znajdujące się w najbliższym sąsiedztwie pożaru,
- Straż Pożarną – tel. 998

Po uzyskaniu telefonicznego połączenia należy wyraźnie podać:

- Gdzie i co się zdarzyło (pożar, zadymienie),
- Swoje nazwisko (...) i numer tel. 742 – 99 -20.

Słuchawkę można odłożyć po otrzymaniu potwierdzenia dyżurnego o przyjęciu zgłoszenia. W razie potrzeby (wypadek z ludźmi, awaria urządzeń) powiadomić:

- Pogotowie Ratunkowe 999
- Policję997

II. GASZENIE POŻARU

Równocześnie z alarmowaniem należy:

- Przystąpić do gaszenia pożaru za pomocą będącego na wyposażeniu sprzętu gaśniczego (hydrant, gaśnice, koce),
- W razie potrzeby wyłączyć głównym wyłącznikiem dopływ prądu do budynku,
- Zachować spokój i nie dopuścić do paniki.

Do czasu przybycia jednostki straży pożarnej, akcją kieruje najstarsza funkcją obecna osoba.

Przystępując do gaszenia pożaru należy:

- Jeżeli zagrożeni są ludzie, cały wysiłek skierować na ich ratowanie,
- Usunąć z zasięgu ognia materiały palne,
- Po przybyciu jednostek straży podporządkować się poleceniom dowódcy sekcji.

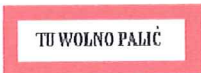

III. UWAGI KOŃCOWE

Na podstawie art. 25 Ustawy o ochronie przeciwpożarowej, kierujący działaniem ratowniczym może:

- Wydać zakaz przebywania osób fizycznych w rejonie działania ratowniczego,
- Żądać niezbędnych pomocy od osób fizycznych,
- Odstąpić od zasad działania uznanych powszechnie za bezpieczne.

Wymagane oznakowanie.

Lp.	Wzór znaku	Nazwa	Miejsce lokalizacji	Uwagi
1.		kierunek wyjścia ewakuacyjnego	na ścianach korytarzy tak aby był widoczny dla	kierunek (lewy, prawy) dobrać do rzeczywistego

			opuszczających pomieszczenia	kierunku ewakuacji
2.		schodami w dół	na ścianach wewnętrznych klatki schodowej	kierunek (lewy, prawy) dobrać do rzeczywistego kierunku ewakuacji
3.		wyjście ewakuacyjne	na drzwiach spełniających rolę wyjścia ewakuacyjnego	
4.		Kierunek do drzwi ewakuacyjnych	Należy umieścić na korytarzu pokoi gościnnych	
5.		Przeciwpowozarowy wylacznik pradu	Przy wyjściu na parterze	
6.		Telefon do użycia w stanie zagrożenia	Nad okienkiem podawczym	
7.		gaśnica	nad/ obok miejsca ustawienia podręcznego sprzętu gaśniczego	
8.		miejsce do palenia	na drzwiach pomieszczenia wyznaczonego do palenia tytoniu	
9.		Wykaz telefonów alarmowych	Przy aparacie telefonicznym z którego można powiadomić służby ratownicze	przy aparacie telefonicznym
10.		Instrukcja przeciwpożarowa ogólna	W miejscach długotrwałego przebywania pracowników	
11.		Hydrant wewnętrzny	Na szafkach hydrantowych	

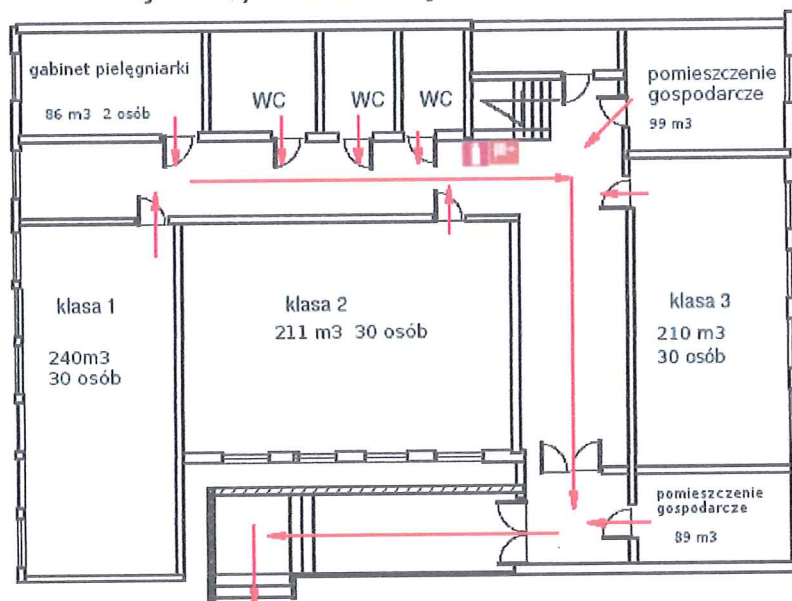
**Znaki powinny posiadać dopuszczenie do stosowania w ochronie przeciwpożarowej –
atest CNBOP.**

Sposób rozmieszczenia oznakowania przedstawiono na schematach poszczególnych kondygnacji zamieszczonych poniżej.

Uwaga! Telefony alarmowe.

- Pogotowie Ratunkowe	- 999
- Policja	- 997
- Straż Pożarna	- 998
- Pogotowie Energetyczne	- 991
- pogotowie Gazowe	- 992

Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie - piwnica hala

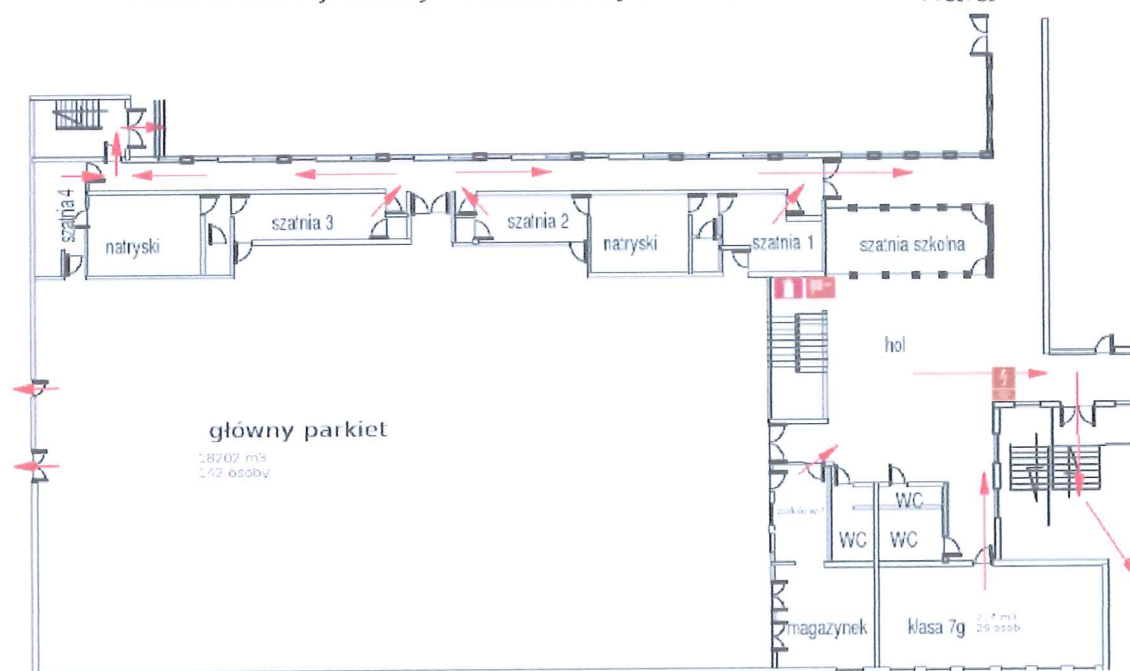

PLAN OBIEKTU Z UWZGLĘDNIENIEM DANYCH GRAFICZNYCH

1. Szkoła Podstawowa im. Jana Dekerta w Bledzewie ul. Szkolna 9.
2. Obiekt kategorii zagrożenia ludzi ZL I.
3. Przewidywana ilość osób w obiekcie 293 osoby.
4. Ilość kondygnacji: 2 nadziemne, 1 podziemna.
5. Powierzchnia użytkowa 3309 m².

6. Wysokość budynku 9m.
7. Odległość od sąsiadujących budynków 30m.
8. Hydrant zewnętrzny najbliższy 5m.
9. Dojazd pożarowy zapewniony od ulicy Szkolnej.

Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie - hala

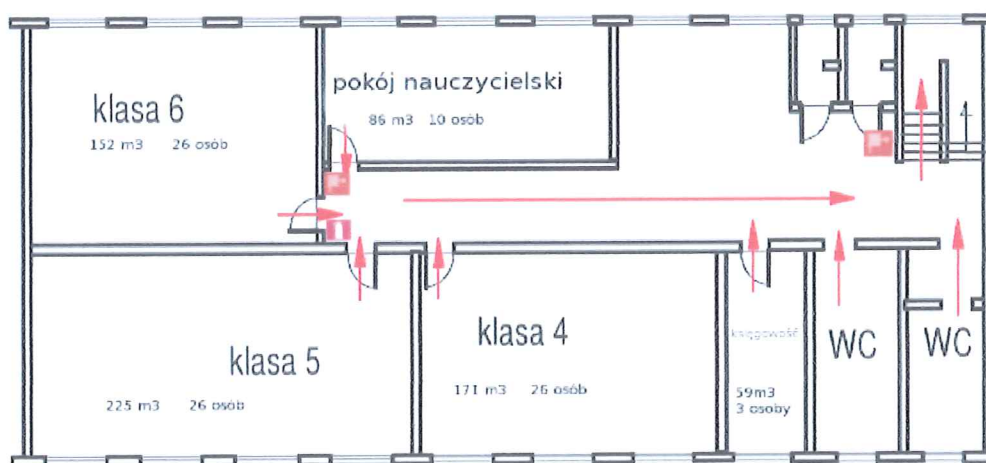

PLAN OBIEKTU Z UWZGLĘDNIENIEM DANYCH GRAFICZNYCH

1. Szkoła Podstawowa im. Jana Dekerta w Bledzewie ul. Szkolna 9.
2. Obiekt kategorii zagrożenia ludzi ZL I.
3. Przewidywana ilość osób w obiekcie 293 osoby.
4. Ilość kondygnacji: 2 nadziemne, 1 podziemna.
5. Powierzchnia użytkowa 3309 m².

6. Wysokość budynku 9m.
7. Odległość od sąsiadujących budynków 30m.
8. Hydrant zewnętrzny najbliższy 5m.
9. Dojazd pożarowy zapewniony od ulicy Szkolnej.

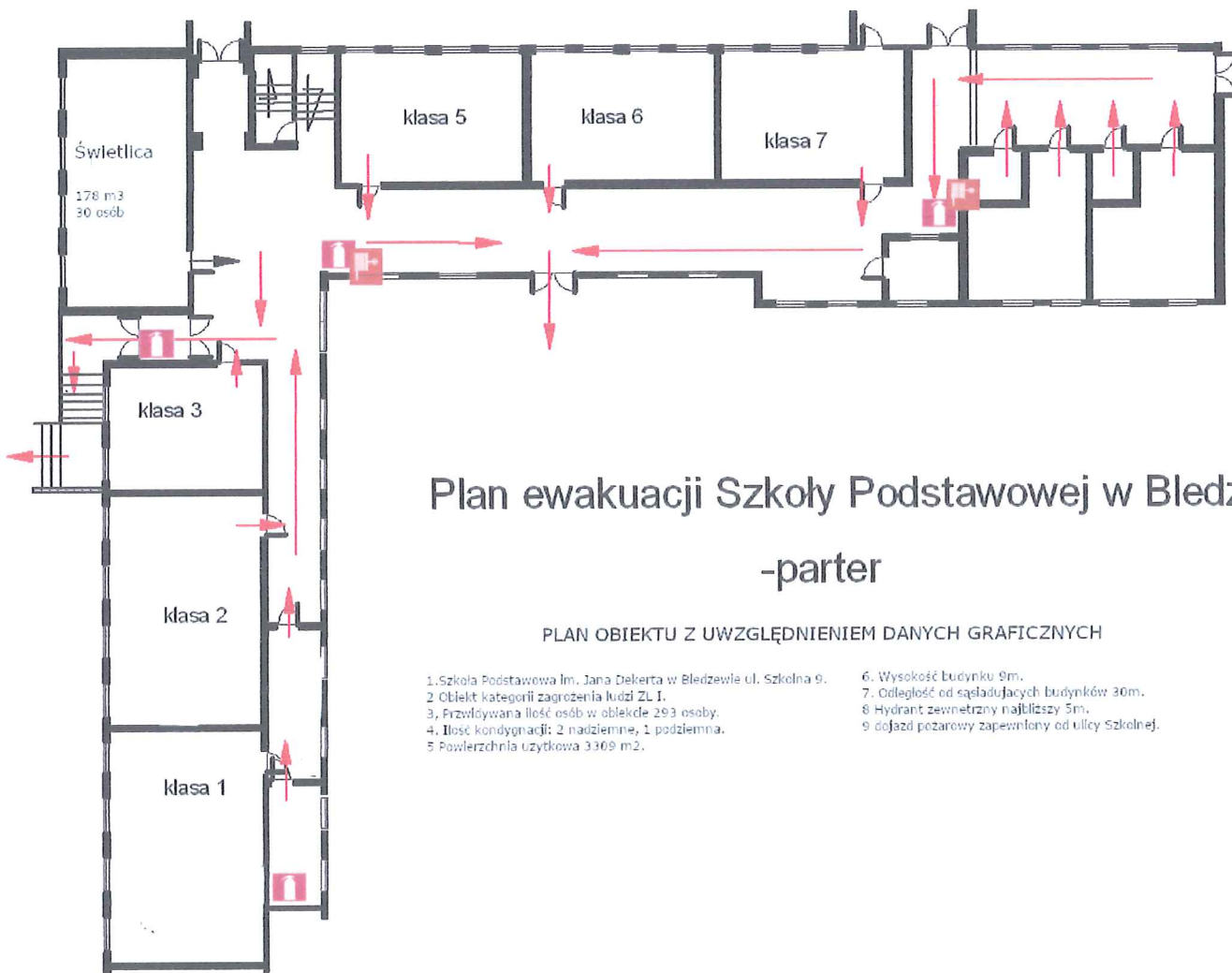
Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie- piętro

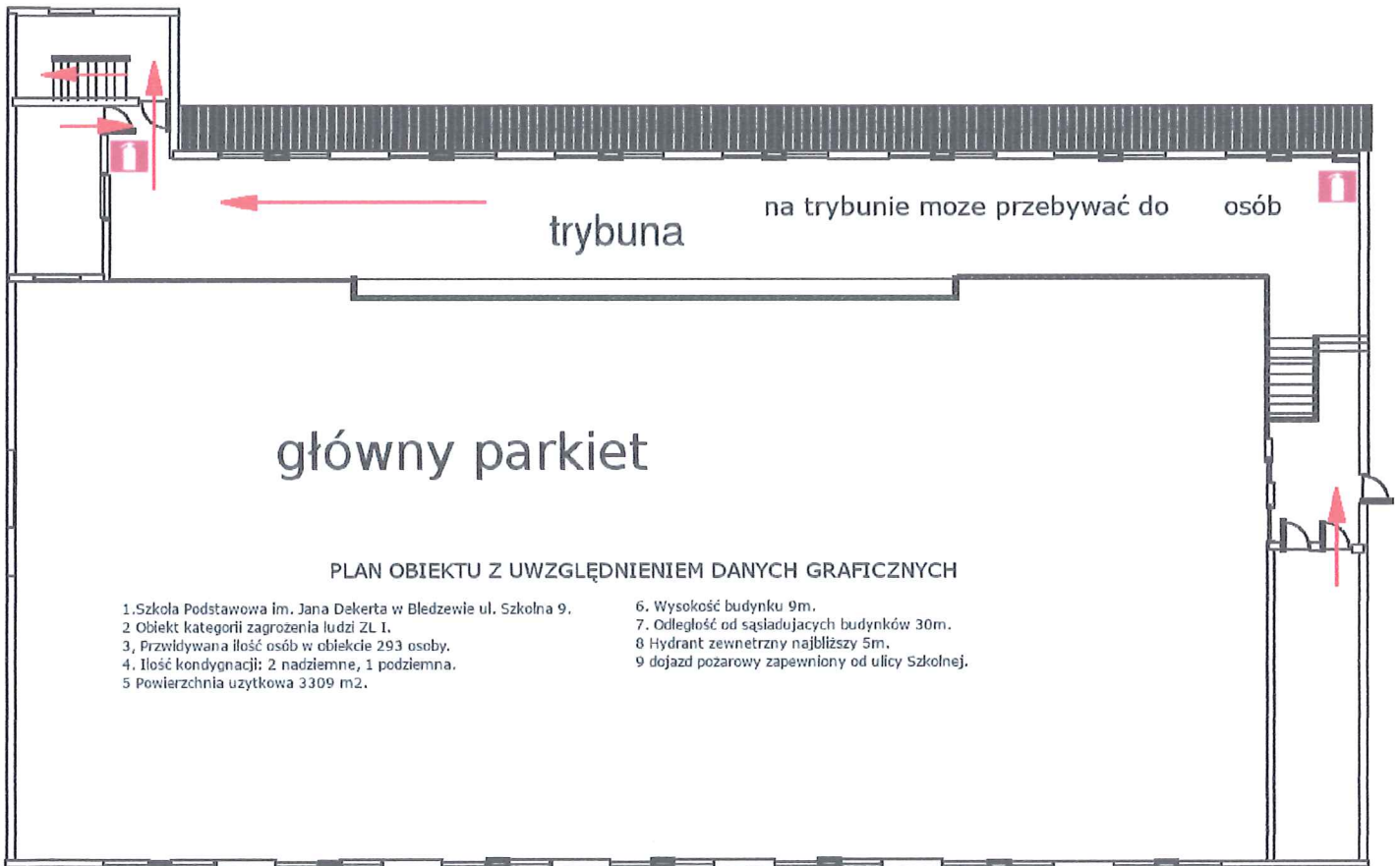
PLAN OBIEKTU Z UWZGLĘDNIENIEM DANYCH GRAFICZNYCH

1. Szkoła Podstawowa im. Jana Dekerta w Bledzewie ul. Szkolna 9.
2. Obiekt kategorii zagrożenia ludzi ZL I.
3. Przewidywana ilość osób w obiekcie 293 osoby.
4. Ilość kondygnacji: 2 nadziemne, 1 podziemna.
5. Powierzchnia użytkowa 3309 m².

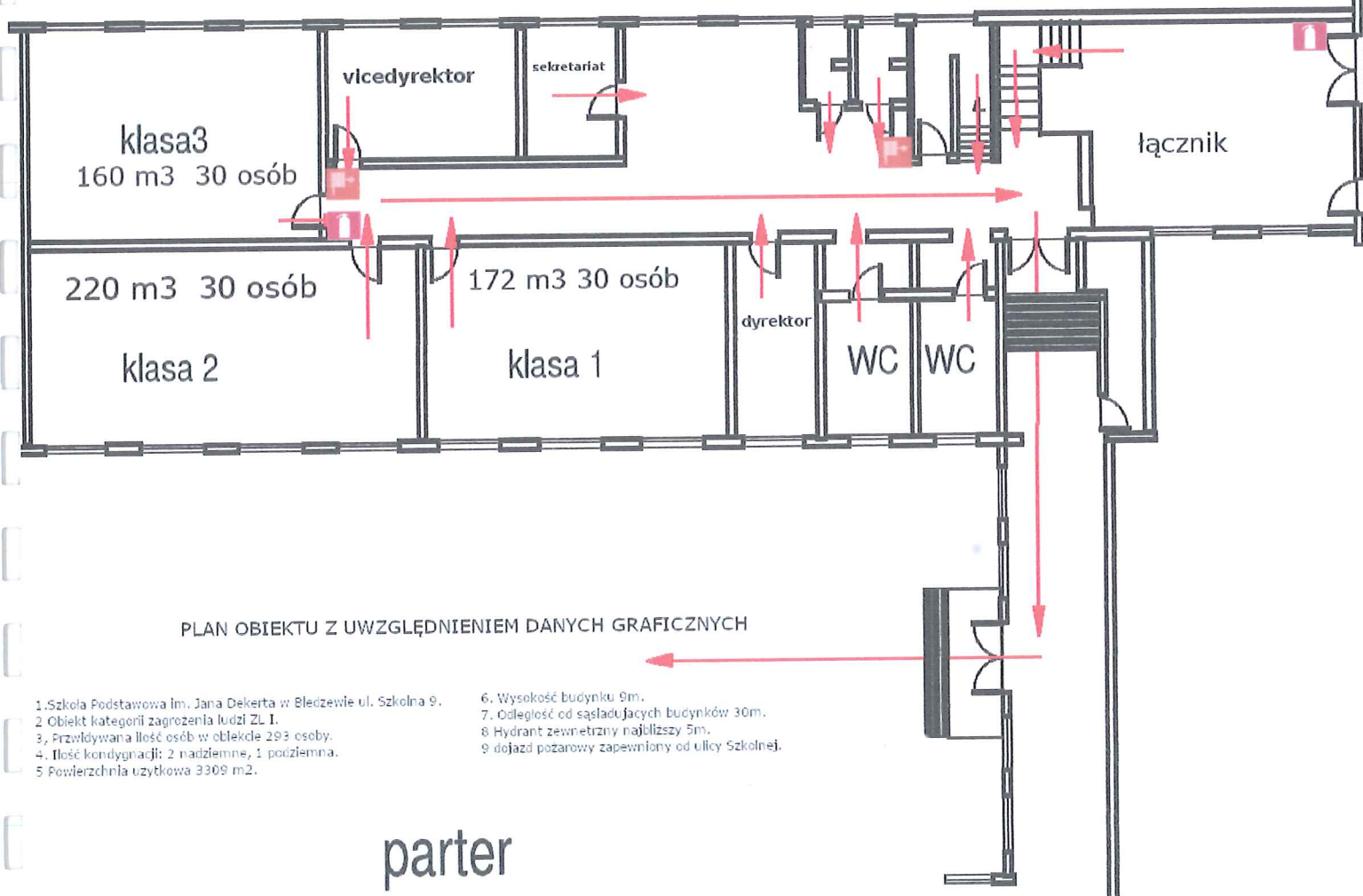
6. Wysokość budynku 9m.
7. Odległość od sąsiadujących budynków 30m.
8. Hydrant zewnętrzny najbliższy 5m.
9. Dojazd pożarowy zapewniony od ulicy Szkolnej.

Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie-hala trybuna

Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie

PLAN OBIEKTU Z UWZGLĘDNIENIEM DANYCH GRAFICZNYCH

1. Szkoła Podstawowa im. Jana Dekerta w Bledzewie ul. Szkolna 9.
2. Obiekt kategorii zagrożenia ludzi ZL I.
3. Przewidywana ilość osób w obiekcie 293 osoby.
4. Ilość kondygnacji: 2 nadziemne, 1 podziemna.
5. Powierzchnia użytkowa 3309 m².

6. Wysokość budynku 9m.
7. Odległość od sąsiadujących budynków 30m.
8. Hydrant zewnętrzny najbliższy 5m.
9. Dojazd pożarowy zapewniony od ulicy Szkolnej.

parter

Plan ewakuacji Szkoły Podstawowej w Bledzewie- piwnica

